

da der finde en Række Positioner, der aldeles intet har med Luksus at gøre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1. Maj 1923 om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5949; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5996).

Sagen sattes til Forhandling.

Korsgaard: Efter den Debat, der har fundet Sted om Restaurationsskatten, er der naturligvis ikke Grund til at komme ind paa nogen synderlig principiel Debat om dette Lovforslag, om, hvorvidt man skal have disse Penge ind gennem en Skat af denne Art eller ikke. At der i dette Øjeblik ikke er nogen bedre Vej frem end at faa saa nogenlunde de 10 Mill. Kr., hvorom der hidtil har været Tale her, ind gennem dette Lovforslag, synes for mig givet, men deraf behøver ingenlunde at følge, at Lovforslaget teknisk set er udformetsaa godt, som det kunde være. Der er ingen Tvivl om, at det konservative Folkeparti har sit Medansvar for, at Forslaget ser ud, som det nu en Gang gør, og for saa vidt bliver denne Tvivl om Lovens rigtige Affattelse ogsaa en Kritik overfor min egen Person. Men dette personlige Spørgsmaal maa naturligvis vige for det berettigede i den Kritik, som er rettet imod Loven, saafremt det virkelig kan paavises, at Kritikken er berettiget. Der er jo ingen Tvivl om, at medens Loven om Restaurationsskatten administrativt set ogsaa overfor de Virksomheder, som beskattes, er en forholdsvis enkel Foranstaltning, saa er Loven om Chokolade- og Sukkervarer en meget indviklet Foranstaltning for ikke helt faa Virksomheder, og det er et Lovforslag, som i Kraft af sin Konstruktion i mange Henseender gør en Omsætning mellem Virksomhederne vanskeligere, end man skulde synes det nødvendigt. Der er heller ingen Tvivl om, at de Virksomheder, som er Indehavere af de Fabrikker, der fremstiller Chokolade og Sukkervarer, Gang paa Gang, og ikke mindst i den allerseneste Tid har givet Udtryk for, at disse Virksomheder var meget svagt

stillede i Konkurrencen overfor Udlandet. De, som var Deltagere i Industrimødet i Formiddags, vil der have hørt ret stærke Udtalelser i saa Henseende.

Der kan da for det første blive Spørgsmaal om, om ikke Lovens Bestemmelser i Kraft af de tekniske Vanskeligheder, det tekniske Besvær, som Loven skyder over paa disse Virksomheder, delvis vanskeliggør Virksomhedernes Konkurrence med Udlandet. At dette kan være Tilfældet, synes mig ikke helt usandsynligt. Skønt jeg altsaa, som sagt, bærer mit personlige Medansvar for, at Loven i sin Tid blev vedtaget, synes jeg dog, at der kunde være god Grund til at overveje, om man ikke paa dette Lovgivningsomraade kunde komme ind paa væsentligt enklere Forhold end dem, som dikteres gennem Loven. Af Hensyn til, at vi fra vor Side altsaa ikke føler os overbevist om, at Loven, som den nu engang er, teknisk set er heldigt affattet, og da vi yderligere ikke føler os overbevist om, at de Virksomheder, der rammes af den, ikke herigennem stilles svagere i Konkurrencen overfor Udlandet, kunde vi fra vor Side ønske Lovforslaget behandlet i et Udvalg. Vi er klare over, at virkelige Realitetsændringer ikke lader sig gennemføre i de formentlig faa Dage, der endnu er tilbage af denne Rigsdagssamling; men vi har desuagtet tænkt os den Mulighed, at man i Udvalget kunde træffe Beslutninger, som vel ikke kunde faa nogen afgørende Indflydelse for Aaret 1926—27, men som muligen kunde bevirke en Undersøgelse af Lovforslagets tekniske Konstruktion i Løbet af en forholdsvis kort Tid, saaledes at man nogenlunde tidligt i Løbet af næste Rigsdagssamling fra Ministeriets Side kunde fremsætte et Forslag, som teknisk set var bedre. Det, vi tilstræber, er i og for sig ingenlunde, at Forslaget finansielt skulde give mere eller mindre end det, der ligger i Forslaget, som det nu en Gang er, men det er altsaa meget mere det at faa undersøgt Muligheden af at faa en for Virksomhederne teknisk set bedre Udformning af Loven end den, man har.

Med Hensyn til de Smaaændringer, der — bortset fra Lovens Fornyelse for et Aar — findes i Forslaget, vil det jo ogsaa være rimeligt, naar vi altsaa ønsker Udvalg, at tale om dem i Udvalget og ikke her. Jeg forudskikker altsaa, at jeg til sin Tid vil tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Hermed sluttede Forhandlingen.